

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæstio 1. An omnia impetrentur à consentientibus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

QVÆSTIO II.

Quid de Confessione deducant orthodoxi?

QVÆSTIO I.

An omnia impetrentur à consentientibus?

Confessionem duas ob causas suadet Calu-
nus. 1. 3. c. 4. §. 12. Quæ quidē admittēre pos-
sumus verum Christi sententiam excludere non de-
bent. Ideo enim sacerdoti culpa dicitur, ut cognoscat
& indicet. Datur igitur potestas cognoscendi, sol-
uendi & ligandi sacerdoti, qui soluendo liberat pec-
cator, & ad Ecclesiæ sacramenta admittit, ligando au-
tem priuatiū excommunicat, & sacramentis abstin-
ere iubet. Datur & superiori, qui publice excom-
municat.

§. 2. De disciplina, Excommunicatione etiā
Caluinus interpretatur. 1. 3. Instit. c. 4. §. 12. & 3. c. 4. §.
20. & 1. 4. c. 12. & 1. 4. c. 12. §. 9. Quod vero rigidi Calui-
niani docere nituntur presbyteriū moribus cōponē-
dis institutum esse, id Angli, alijque refutant, nec. n.
vltimū talium est in scripturis vel Ecclesijs mentio.
Matthæi Sutlinij hæc verba sunt c. 10. de presbyterio,
ratione. 6. Cū Ecclesiā Dominus domus sue administrationē
dispositurus esset clauis ille Apostolus tradidit, presby-
teriū autē alia quam Apostolicam clauis dispensationem ne nomina-
uit quidem. Quare nisi Apostolicam sacrosanctam ostendere
posset presbyteri, non illi quidem cum clauibus in Ecclesiā
administrationem ingressi sed oculis foribus per impluuium
illud esse, aut per rimas irrepsisse videntur, quod locum
Matthæi 16. capite ad se rapiunt, inepte faciunt, presbyteri e-
nim originem ipsi a Matth. 18. capite, repetunt, quo tempore
clauis commissa erat. Apostolus ipsi suos presbyteros non fuisse
in mundo saltem cogitatur. Ut huic malo occurrat Caluinus
distinctionem quandam (ut ipsi videbatur) subtiliter medi-
tatur est. Germanam appellat & fluentem, nos fluidam
fatetur, sed nullam cum ratione illi esse cognationem agnoscit.
Dicit Christum Matth. 16. de excommunicationis aut
administrationis ecclesiæ potestate minime locutum. ista
enim Matth. 18. primum concessa fuisse imaginatur, huic eius
fluens & germana (ut appellat) interpretationi contradic-
cant Chrys. August. & omnes, qui huius loci meminerunt pa-
tres. Videt igitur quibus credendum est: patribus ne omnibus
ecclesiæ administratione loquentibus, an vni Caluino con-
tra? Sed neque necesse est quidem patres in hac causa
allatæ, ipse enim textus clare loquitur, nam cum de adifica-
tione illius loquatur Christus, quæ sine certa administra-
tione fieri non potest: & cum clauis potestatem designent po-
tius imperandi quam facultatem docendi: quis Christum de
nāte cōuocandi facultate, ac non etiam de administratione
& potestate locutum putet? Sed ut presbyterio ista potestas ac-
quiritur non à patribus tantum, & vltima interpretatio,
sed à ipsi verbū recedendum erat: si approbauerit presbyte-
rium, id est, (ut ipsi loquantur) tribunal Christi, satis erit.

Non conueniunt ista vnicuique sed Ecclesiæ: non
enim singulis fidelibus sed Apostolis potestas data
est. Errat hic sane Lutherus dum ait omnes posse soluere.
Bellarm. de sacram. lib. 1. c. 25. Origenis etiā inter-
pretatio falsa est ad omnes pertinere hanc potesta-
tem, cum tamen perspicuum sit Ecclesiā illam con-
fetti, hoc est Apostolis Ecclesiæ capitibus.

VERSVS 19.

Iterum dico vobis, quia si duo ex vo-
bis consenserint super terram, de
omni re quamcunque petierint,
fer illis à Patre meo qui in cœ-
lis est.

§. 1. **M**ultilibet *πολλοι ἀμην*, sed nec latini, nec Sy-
rus id habent. Aliud magnum munus Ec-
clesiæ datum, si duo ex discipulis credentibus in
me, consenserint *συμφωνήσουσιν, in meo*, scilicet Spi-
ritu non humano affectu. Cyprian. Ep. 8. si duobus
ex vobis conuenerit. Intelligenda sunt hæc secun-
dum ea, quæ cap. 7. petite & c. positis conditioni-
bus orandi & ceteris quæ ad rem pertinent. Orige-
nes: Si vir & mulier ex consensu abstinerint, omnia impe-
trabunt. Alij: si anima & corpus consensuerint; Alij ad
Apostolos, alij ad reprehensum & reprehendentem.
De omni re, supponitur enim honesta esse, & licita,
si vero paucis conuenientibus adest, quanto magis
toti ecclesiæ & concilio? nec modo in oratione, sed
decernendi autoritate, quamuis & illa decreta con-
ciliorum præcedat oratio.

§. 2. Quomodo cum præcedentibus coherere,
non est facile constituere. Videtur tamen illis certitudo
nem & iudicandi infallibilitatem promittere. ut
Greg. lib. 7. Ep. 110. arbitrat, si enim priuatos oran-
tes audit multo magis Ecclesiā audiet.

QVÆSTIO II.

An Christus secundum corpus sit ubique?

§. 1. **H**æc verba ad absurdum errorē Ubiquitatis
vsurpant; si enim in medio suorum est, cum
illi penitentes ob se spari sint, necesse est, ubique esse.

Respondet: ad illud, sed diuinitate, potentia, gra-
tia, operatione, non corporis præsentia. Cuius in-
terpretationis hoc est certissimum argumentum.
Quod de singulari præsentia, modo hic agitur, qua
ita adest pijs, & concordibus, ut non adit impijs &
desertentibus: At vero si corporis mole ubique est,
& vili loquantur, omnipræsens, atque de illa præ-
sentia verba Christi accipienda sunt, etiā impijs
Ethnicis, & publicanis est præsens. Vide August. E-
pistol. ad Dardanum, & Tractat. 50. in Ioann. Accipiant
& hoc boni sed non sint solliciti: loquebatur enim de præsen-
tia corporis sui. Nam secundum maiestatem suam, secun-
dum prouidentiam, secundum ineffabilem & inuisibilem gra-
tiam impletur, quod ab eo dictum est, Ecce ego vobiscum sum
vsque ad consummationem seculi. Secundum carnem vero non corpo-
ram verbum assumpsit, secundum id quod de virgine natus
est, secundum id quod à Iudæis prebensus est, quod ligno con-
fixus, quod de cruce depositus, quod linteo inuolutus, quod
in sepulchro conditus, quod in resurrectione manifestatus,
non semper habebitis vobiscum. Quare: quoniam conuersatus
est secundum corporis præsentiam, quadraginta diebus cum
discipulis suis, & eis de aduentibus videndo, non sequendo as-
cendit in cælum, & non est hic. Ibi est enim sedet ad dexteram
patris; & hic est, non enim recessit præsentia maiestatis. Aliiter:
secundum præsentiam maiestatis semper habemus Christum:
secundum præsentiam carnis, recte dictum est discipulis, me
autem non semper habebitis. Habuit enim illum Ecclesiā se-
cundum præsentiam carnis paucis diebus: modò fide tenet, o-
culus non videt. Ergo si ita dictum est, me autem non semper
habebitis, questio sicut arbitror iam nulla est, quæ duobus mo-
dis soluta est: & Cyrill. super Ioann. lib. 6. c. 14. & 1. 9.
c. 21.

VERSVS 20.

Vbi enim sunt duo vel tres congrega-
ti in nomine meo, ibi sum in medio
eorum.